

מסכת כלאים

פרק ה

א. כָּרֵם שְׁחוּב, אִם יַשׁ בּוֹ לְלִקְטָת עֲשֶׂר גְּפֻנִים לְבֵית סָאָה, וְגַטְיוֹעָות כְּהַלְכָתוֹ, הָרִי זֶה נִקְרָא כָּרֵם דָל. כָּרֵם שַׁהוּא נִטוּעַ עַרְבּוּבִיא, אִם יַשׁ בּוֹ לְכָבוֹן שְׁתִים נִגְדָ שְׁלֵש, הָרִי זֶה כָּרֵם. וְאִם לֹא, אִינּוֹ כָּרֵם. רַבִי מַאיָר אוֹמֵר, הָוָאיל וְהָוָא נִרְאָה כְּמַבְנִית הַכְּרָמִים, הָרִי זֶה כָּרֵם:

ב. כָּרֵם שַׁהוּא נִטוּעַ עַל פְּחוֹת מֵאַרְבָּע אַמֹת, רַבִי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִינּוֹ כָּרֵם. וְחַכְמִים אוֹמְרים, כָּרֵם, וּרְזָאִין אֶת הַאַמְצָעִיות כְּאֶלְוָ אִינּוֹ:

ג. חַרְיצָה שַׁהוּא עוֹבֵר בְּכָרֵם, עַמְקָה עֲשֶׂרֶת וּרְחֵבָה אַרְבָּעָה, רַבִי אַלְיעָזֶר בָּנוֹ יַעֲקֹב אוֹמֵר, אִם הִיא מִפְלֵשׁ מִרְאָשׁ הַכְּרָם וְעַד סָופָו, הָרִי זֶה נִרְאָה כִּבְין שְׁנִי כְּרָמִים, וּזְרָעִים בְּתוֹכוֹ. וְאִם לֹא, הָרִי הָוָא כְּגַת. וְהַגַּת שְׁבָכָרָם עַמְקָה עֲשֶׂרֶת וּרְחֵבָה אַרְבָּעָה, רַבִי אַלְיעָזֶר אוֹמֵר, זְרָעִים בְּתוֹכוֹ, וְחַכְמִים אוֹסְרִים. שׁוֹמְרָה שְׁבָכָרָם, גְּבוּהָה עֲשֶׂרֶת וּרְחֵבָה אַרְבָּעָה, זְרָעִין בְּתוֹכוֹ. וְאִם הִיא שְׁעַר כּוֹתֵשׁ, אָסּוֹר:

ד. אףן שהיא גטועה בכת או בגעק, נותניין לה עבודתה, וזרע את המותר. רבי יוסי אומר, אם אין שם ארבע אמות, לא יביא זרע לשם. והבית שבקרם, זרעין בתוכו:

ה. הנוטע ירק בכרם או מקיים, הרי זה מקדש ארבעים וחמשה גפנים. אם כי, בזמן שהיו גטועות על ארבע ארבע, או על חמיש חמש. היה גטועות על שש שיש, או על שבע שבע, הרי זה מקדש ששה עשרה אמה לכל רוח, עגלות ולא מרבעות:

ו. הרואה ירק בכרם, ואמר כשאגיד לו אלקטנו, מתר. כשאחרוז אלקטנו, אם הוסיף במאדים אסור:

ז. היה עובר בכרם ונפלו ממנו זרעים, או שיצאו עם הזבלים או עם הפכים, האורע וסערתו הרוח לאחוריו, מתר. סערתו הרוח לפניו, רבי עקיבא אומר, אם עשבים, יופה. ואם אביב, ינפץ. ואם הביאה דגן, תקליק:

ח. המקאים קוצים בכרם, רבי אליעזר אומר, קדש. וחכמים אומרים, לא קדש אלא דבר שכמוו מקימים. האiros והקפוס ושותפת הפלך וכל מיini זרעים, אין כלאים בכרם. הקטבוס, רבי טרפון אומר, אינו כלאים, וחכמים אומרים, כלאים. והקנרס, כלאים בכרם:

